

Beløb. Den højtærede Minister vendte tilbage til Diskussionerne fra i Sommer og sagde spottende til os: Hvor mange staar der bag det radikale Forslag i Forhold til, hvad der staar bag Ministerens Forslag? Jeg vil svare Ministeren med et Spørgsmaal: Vil den højtærede Minister være villig til at lade det komme an paa en Afstemning i den danske Befolkning, hvoraf man kan se, bag hvis Forslag der staar flest Stemmer? Hvis den højtærede Minister vil give os bejaende Svar paa dette, hvis han vil opgive Ministeriets Modstand imod at lade Vælgerbefolkningen træffe Afgørelsen, hvis han vil opgive Forsøget paa at gennemtrumfe denne militære Ordning paa det paa et andet Grundlag i 1920 skabte Rigsdagsflertal, vil vi kunne faa at se, bag hvilket Forslag der staar flest ved en Afstemning i den danske Befolkning. Jeg tror, at naar man fra den højtærede Ministers Side ikke vil indlade sig paa en saadan Afstemning, er det et Udtryk for Følelsen af, at Ministeren ikke har nogen Mulighed for at faa et Flertal af Vælgerbefolkningen til at godkende denne Ordning. Denne Ordning er nu en Gang gennemført med under Halvdelen af dette Tings Stemmer, med 73 imod 70; medens det Flertal, der fulgte Ministeriet efter Valget i 1920, var paa 16 Stemmer, saa var det paa denne Afstemningsdag paa 3 Stemmer. Derigennem er der givet Udtryk for en afgørende Forandring utvivlsomt ogsaa i Befolkningens Stemmetal overfor de Forslag, som forelaa.

Den højtærede Minister vender saa bestandig tilbage til, at denne Ordning skulde dog være billigere end Ordningen af 1909. Dertil er der at sige, at naar denne Ordning giver mindre Mandskab, mindre Udgift i det hele taget efter Ministerens Mening, er det noget svært at forstaa, at der saaskal flere Kasernebygninger, større Omraader til Militæretaten til under denne Ordning, end man har behøvet hidtil. Den højtærede Minister vil vel ikke bestride — jeg tror i alt Fald ikke, han vil komme godt derfra —, at de Omraader, han afgiver her, er mindre værd og mindre betydningsfulde end de, der kan skabes gennem de 10 Mill. Kr.s Bevilling og gennem Arven efter det tyske Militærvæsen i Sønderjylland. Derfor springer ogsaa den Urimelighed, der her fremtræder, i den Grad i Øjnene, at et Blad, som ellers ikke kan beskyldes for at være vort Partis Ven eller Meningsfælle, nemlig „Aalborg Amtstidende“, har gjort opmærksom paa det skrigende Misforhold, som bestaar mellem den Indskrænkning i vort Militærvæsen, Bladet tror er foregaaet, og

Paastanden om, at det nu er fornødent at anvende større Summer til nye Kasernebygninger.

Den højtærede Minister vendte sig saa til en Beregning af Udgifterne i Forhold til 1913—14 og sagde: Den Gang var de 23 pCt. af den danske Stats Budget, nu er de et mindre Procentbeløb — jeg tror, det var 12. Jeg maa tilstaa, at denne Beregning giver jeg ikke meget for; det er en ejendommelig Fremgangsmaade at sige, at nu gaar Militæruddgifterne nedad, fordi de andre Udgifter vokser. Med andre Ord, naar man indfører nye Virksomheder fra Statens Side, naar Staten faar større Udgifter til Aldersrenten, til Invalidrenten eller til andre sociale Formaal, naar den i Fremtiden faar større Udgifter til Afholdelsen af Bankers Underskud og andet tilsvarende, saa er disse større Udgifter et Udtryk for, at Militæruddgifterne gaar nedad. Det er en Beregningsmaade, som jeg for mit Vedkommende ikke giver noget for, derimod er der en anden Beregningsmaade, som maaske ikke er helt unaturlig, nemlig at sige: Hvad er Pristallet nu i Forhold til Pristallet i 1913—14? Det er den Beregningsmaade, der anvendes ved Folkeforbundets Opgørelse af de forskellige Landes Militæruddgifter. Hvis man tager de ordentlige Udgifter i Aarene før 1914 og sammenligner dem med Udgifterne efter den nye Ordning, saa vil man finde den Gang 23—24 Millioner om Aaret og for Fremtiden 47 Millioner efter Ministeriets Opgørelse, nogle Millioner mere i Virkeligheden, med andre Ord omkring ved en Fordobling, medens Pristallets Stigning ligger omkring ved 190. Det vil sige, at man snarere vil staa med en Forøgelse af vore Militæruddgifter end med en Nedgang, hvis man foretager en saadan Omregning. Men med Hensyn til selve Udgifterne efter de gældende Love i Forbindelse med Tjenestemandsløven da gælder det jo, som jeg Gang paa Gang har fremhævet under Forhandlingerne i Sommer, at noget billigere bliver den nye Ordning, end den fuldstændige Gennemførelse af Ordningen af 1909 vilde blive. De 64 Mill. Kr. efter den gamle Ordning er regnet et Par Millioner for højt, og de 47 Millioner, som Ministeren tænker sig efter den nye Ordning, er regnet nogle Millioner for lavt; men selv om man tager Hensyn hertil, bliver der her en Nedgang paa omkring en halv Snes Millioner Kroner, som vi for vort Vedkommende allerede i Sommer Gang paa Gang erklærede vilde finde Sted, hvis man tog den daværende gamle Lovgivning som Udgangspunkt. Men den Nedgang, der i